

6. Pri določeni globočini posejanja je pridelek največji; pridelek pa pojema pri plitvejši ali globočejši posejavi.

7. Globočina posejanja, pri kateri imajo rastline največjo moč pridelka, je po plemenu rastline in po kakovosti zemlje različna.

8. Največji pridelki se pridelajo, ako se seme v tako plitvi globočini poseje, ki je naravi posejane rastline najbolj primerna.

9. Rastline, ki prihajajo iz semena, katero globokeje leži, navadno pozneje dozorevajo, in postanejo manj košate, kakor one od bolj plitvo posejanega semena.

Po vsem tem so toraj določene meje za globočino posejave, med katerimi po kakovosti zemlje, po vremenu in obnebu za posamezne rastlinske sorte in njihove razrede najprimernejša globočina posejave semena leži. Te meje so pa več ali manj tesno potegnjene in ležijo razmeroma v majhni globočini, t. j. plitvejše posejave dajejo sploh večje število rastlinic. Pri globokejši posejavi se oni organi, ki imajo sposobnost hrano v se jemati in jo rastlini dovajati, manj obilno narejajo in razvijajo, to so tako imenovani prisposodbovalni organi.

Iz vsega povedanega sledi, da je naloga razumnega kmetovalca skrbeti za to, da se seme pri posejavi z ozirom na zemljo, na obnebje, na vremenske razmere o času setve, na rastlino samo tako globoko v zemljo pospravijo, da se more cimljenje pravilno goditi in da morejo vse nacimljene rastlinice brez vse opovire skozi nad njimi ležečo zemeljno plast dobro prodirati.

Gledé zemlje je treba pomniti, da mora setvina globočina toliko manjša biti, kolikor je zemlja bolj ilovičasta, naopak pa toliko večja, kolikor bolj je zemlja rahla in prbka. V vlažnem obnebu ali pri vlažnem vremenu je treba plitvejše posejave, v vročih krajih, v katerih velika suša prevaguje, mora se pa seme globokeje v zemljo pospraviti.

Konečno pride tudi debelost semena v poštev pri določevanju večje ali manjše globočine posejave, ker je odvisno od nje tudi množina navzočih rezervnih tvarin.

Da olje žarko ne postane.

Olje postane žarko ali žaltavo, če zrak do njega pride. Da pa se ti to ne zgodi, stori takole: napolni flaše z oljem celo do vrha, prilij dva palca visoko vinskega cveta (špirta), potem flaše dobro zadelay ali začepi in če ti je mogoče, še obveži čep in vrat z mehurjevo kožo, pa ta se mora prej v mlačnej vodi namočiti, da se lahko dobro okoli vrata ovije. Ker je vinski cvet ali špirit lahkeji od olja, zato plava zgorej in tako zrak ne more do olja.

Sejmovi. Dne 6. marcija pri sv. Petru pod sv. gorami; dne 8. marcija na Pilštanju, na

Vidmu, dne 10. marcija pri sv. Juriju pod Tabrom, pri sv. Jakobu pri Laškem, v Kapelah pri Brežicah, v Kostrivnici na Spodnji Polskavi pa v Strassu; dne 11. marcija v Celju, Mariboru in Vitanju; dne 12. marcija pa v št. Lovrencu na drav. polju in v Sevnici.

Dopisi.

Iz Ljubljane. (Deželni zbor. Mestni odbor. Narodna tiskarna.) Naš deželni zbor, v katerem imajo Slovenci veliko večino, zboroval je letos posebno dolgo, pa je tudi rešil prav važne predmete. Omenjam novi občinski red za ljubljansko mesto, dovolitev za novo mestno hranilnico v Ljubljani, napravo nove vinarske in sadjarske šole na Dolenjskem pri Novem mestu, kjer se bo kupila za to deželno šolo graščina Germ. Za zgradbo železnice Ljubljana Kamnik, ki bi se potem lahko nadaljevala, dovolil je dež. zbor 50.000 gld. In še mnogih drugih sklepov. Pri vsem tem se deželna priklada, ki je znašala 21 kr. za goldinar, ni le ne povišala, ampak za 3 kr., na 18 kr. znižala v veliko zadovoljnost davkoplačevalcev. Tako dobro gospodarijo Slovenci, kjer imajo oni večino. To pa so omogočili s tem, da so naložili po 6 gld. deželne priklade na hektoliter, vsem šnopsarjem na žalost, kar pa ne škoduje. Naj bi nas posnemale še druge dežele. — Slovenski je tudi odbor glavnega mesta ljubljanskega, v katerem pa nastajajo čedalje bolj čudne razmere. Izstopili so ali se niso dali več voliti nekateri prav čislani rodoljubi in sliši se že zdaj, da pri prihodnjih volitvah spomladi bodo tem možem še sledili drugi. Krivo te, za vse Slovence žalostne prikazni je teroristično postopanje nečega moža, ki hoče povsod biti prvi in izpodriva druge delavne moči. To se zdi mnogim jako kvarno in utegne prav slabe nasledke imeti za narodno stvar v Ljubljani. — Narodna tiskarna je imela 25. febr. svoj občni zbor. Pod predstvom našega obče čislane rojaka dr. Vošnjaka je tiskarna dobro uspevala in je „Slov. Narod“ precej novih naročnikov dobil, kakor se bere v poročilu. Tem bolj smo se začudili, da je ravno tisti mož, ki hoče v mestu vse terorizovati, pa s tem le odganja mnoge poštene narodnjake od narodnega dela, tudi pri tem društvu izredkopaval tla dozdanjemu odboru in po nalovljenih pooblastilih bacnil iz odbora delavne in zaslužene može, dr. Stareta, ki tako izvrstno deluje za Narodni dom in dramatično društvo, našega rojaka dr. Mundo, dozdanjega podpredsednika, g. Žagarja, deželnega blagajnika. Tako si je pridobil večino, da bo on zdaj tudi pri Narodni tiskarni prvi, kajti dr. Zarnik je že leto in dan bolan in je le po imenu predsednik. Vodja je torej podpredsednik g. Hribar. Vsled teh popolnem ne-

opravičenih in neumestnih spletek stopil je g. dr. Vošnjak iz upravnega odbora. Štajerske Slovence bode ta vest gotovo neprijetno zadela, kakor je tudi tukaj vse tiste rodoljube, kateri le v složnem, odkritosrčnem, skupnem delovanju vseh narodnih moči vidijo poročstvo obstanka in boljše prihodnosti slovenskega naroda.

Iz Ptujškega okraja. (Na svet volilcem.) Kjer še se občinske volitve niso vršile, opozarjamo volilce, da naj volijo v odbor može, katerim je ležeče na blagru občine, kateri, ako je treba, se ob pravem času oglasijo in resno besedo spregovorijo. Odborniki pa naj združeni volijo moža za župana, kateri bo na vse strani zastopal občino na zadovoljnost soobčanov. Župan naj pogumno deluje, a ne sme se obnašati, kakor da bi bili drugi občani „niše“. Župan naj bode vzgled prebivalcem, a ne gre mu po krčmah razsajati, ter se svojim kričanjem mirne ljudi, duhovnike in učitelje napadati, kajti s tem se pohujšanje daje. Ako župan nemški zna, je prav. Pa če misli, da je zato ker nekaj nemški govoriti zna, več, kakor drug pošten kmet, to se moti. Slovenski župan ne sme v svojo lastno skledo pljuvati; to pa stori s tem, kedar svoj materni jezik slovenski zaničuje, ter se le z nemščino ponašati hoče, a zaslužene poštene slovenske može pa obrekuje. Malo je, hvala Bogu, takih županov, a kjer so, proč z njimi! Volilci! volite poštene Slovence za župane, izvolite zopet dosedanje, s katerimi ste zadovoljni bili do sedaj, a volite nove na mesto tistih, ki mislijo, da ako znajo nemški in imajo v kleti precej vina, je vsak drugi „niše“ pred njimi. Volilce.

Od sv. Benedikta. (Pogreb župana.) V četrtek 18. februv. smo pokopali Vincenca Krmeka, posestnika in župana. Bil je mož obče spoštovan, županoval je 16 let mirno, samo to je škoda bilo, da ni znal slovenski pisati, on še je bil učenec iz tiste stare šole, kateri mislijo, da se slovenski ne da naučiti pisati ali da ni potrebno. Našega rajnega Krmeka ni domače ne tuj človek mogel spoznati, kake misli je on, ker je z vsakim človekom, naj je že prišel kateri uradnik, žandar, agent, tujec itd., — on je govoril z njim le slovenski, le v veliki stiski, ako ga kateri ni razumel, je odgovarjal nemški. Če pride namreč na deželo k županom kak poslanec, ga navadno samo pozdravlja nemški, n. pr.: „Guten Morgen,“ „Guten Tag“, „Besten Appetit“, tako sem slišal čestokrat, da je kateri opomnil raja. Krmeka: „Sie können ja deutsch“, ga je on zavrnil: „Saj zastopite slovenski.“ On, kakor marsikateri župan, je bil le po stari šoli pokvarjen, v srcu je naroden, le prave značajnosti ni, in da se zapeljati mestnemu človeku, kateri se ni učil slovenščine. Tako se je godilo našemu Krmeku, ali Bog ga je ljubil in k sebi

vzel, na svetu ostane za njim le ta črna maroga v svarjenje drugim županom, naj ne volijo nikdar z nemčuri itd. Lepo s sv. zakramenti spreviden, je mirno zaspal. Bog daj mu mirni počitek, večna luč mu naj sveti!

Iz Središča. (Naše občinske zadeve.) II. Da Središče cerkve, farovža in šole nima v trgu, ampak v sosednji občini, na Grabah, to je sicer stari greh, ki pa se mora od naših poglavarjev za prihodnost uvaževati, ker ne bo dolgo, da bo se cerkev, farovž in šola staviti morala, ker je vse deloma staro, deloma premajhno. Vrh tega je novejši greh naših poglavarjev, to, da so nam železnisko postajo pustili staviti tam, kjer zbog velike oddaljenosti od trga najmanj ugaja. A naj-novejši greh je ta, in tega ne moremo zadosti grajati, da se kljubu velikej potrebi občina ne more odločiti za stavbo kakih poslopij, ki bi za promet, za korist in olepšanje našega trga služila; rajši se trpi pomanjkanje in rajši se plačujejo za skromne prostore drage najemnine. Stanovanje dveh učiteljev je v trgu v poslopiju, kjer je ob enem krčma; eden šolski razred in stanovanje za enega (tretjega) učitelja je pospravljeno izvan trga spet v poslopiju, kjer je krčma; za to vse se plačujejo visoke najemnine. Postaja finančne straže tudi nima stanovanja v trgu, ampak na Grabah, in če se tukaj nastani zdravnik, kojega potrebujemo kakor riba vode, smo v zadregi zbog stanovanja. Za tak naroden trg bi se tudi spodobilo, da bi imel lepe prostore za razne društvene zabave, kojih pomanjkanje se od dne do dne bolje občuti. Sedajno vrlo društvo „Edinost“ se ne more gibati, kakor bi se lahko, ker manjkajo mu prostori. Če se te vse pomanjkljivosti presodijo, bo vsak razumen človek pritrdil in odobril, da se v tem oziru naše občinsko poglavarstvo za to pobrine, da vse te pomankljivosti odstrani; občina ne bode s tem samo pospešila prometa, in olepšala trga, ampak koristila bo tudi svoji blagajnici, ker ji bode vse to jakše obresti neslo, kakor sedanje obligacije, tudi jakše od sedaj izposojenih denarjev in jakše od sedaj v najem danih zemljišč, posebno če se pomisli, kako neredno se obresti in najemščine od zemljišč pri nas plačujejo; da so rade zgube, to ni nič novega. (Dalje prih.)

Iz St. Pavla v Savinjski dolini. (Narodna zavest. Naše šolske razmere. Prijatelji in dobrotniki šole in mladine. Zahvala.) Z veseljem Ti naznamim, dragi „Slovenski Gospodar“, da se je tekom zadnjih let narodnostna zavest začela med našim ljudstvom krepko razvijati in širiti. Imamo dokaj veljavnih mož na naši strani. Večina občinskega zastopa, krajnega šolskega sveta je narodna. Županstvo uraduje že 3. leto slovensko. Zanesljivo se nadjamo, da bode tudi

nova občinska volitev prihodnjo spomlad v zmislu narodnosti se izvršila, in da se bode dosedajni občinski zastop z dosedanjim gosp. županom Potočnikom na čelu, s kojim je prišel blagi mir v občino, zopet izvolil, ter da bodo tako Št. Pavlani zopet rešili domačo reč na čast sebi in slovenski ideji. Tudi o naših šolskih razmerah morem se le pohvalno izreči. Ljudstvo je za šolski poduk vneto ter sploh šoli in učiteljem prijazno in požrtvovalno. Razširila se je naša šola tekom zadnjih let že v štirirazrednico, in ker je šolsko poslopje premalo, vzeli ste se dve šolski sobi v privatni hiši za dva višja razreda v najem. Letos pa, ako Bog da, dozidalo se bode šolsko poslopje v tolikej meri, da bodo vsi štirje razredi prišli pod eno streho. Vse to je gotov dokaz, da ljudstvo žrtvuje mnogo za šolo in poduk. Otroci pa dokaj pridno prihajajo k celo-dnev-nemu poduku tako, da so šolske sobe vedno polne. Da je pa temu tako, imamo se zahvaliti lepi vzajemnosti in skupnemu delovanju med častito duhovščino in učiteljstvom. Vsi skupaj, svoje vzvišene naloge si zvesti, delujejo v najlepši harmoniji v blagor občine in ljudstva. Ravno zato si pa pridobiva naše šolstvo toliko prijateljev in šolska mladina obilno dobrotnikov. Pred tremi leti so prijatelji šole takoj zložili denarja, da se je kupila lepa šolska zastava za cerkvene sprevede. Letos pa so tekom meseca februarja darovali dobrotniki šolske mladine toliko, da se je zamoglo 60 otrokom šolskim nakupiti in pripraviti deloma obleka, deloma obutev, kar se je v nedeljo 21. februarja popoldne po božji službi v šoli svečano v pričo mnogih občanov revnim šolarčkom razdelilo. Razun tega se še bode revnim učencem delila potrebna šolska priprava, kakor kujige, pisanke in drugo pisalno orodje. Vsem dobrotnikom pa, ki so darovali in pripomogli, da se je zamogla revni šolski mladeži tako gmotna podpora dati, in tako dobro delo usmiljenja v tej veliki meri izvršiti, naj bode tem potom izrečena presrečna zahvala v imenu šolske mladeži. Mili Bog naj jim povrne stotero!

Iz sv. Lovrenca v slov. goricah. (Društvo. Kupčija.) Tukajšnje pol. nar. gospod. društvo je imelo v nedeljo, dne 31. januv. svoje zborovanje s prav mičnimi in podučljivimi prednašanji, zategadelj se ga je tudi ogromna množica vdeležila. Najpred je g. predsednik predstojnike nagovarjal za lepi krščanski red skrbeti v srenji in po mogočnosti se ogibati občutljivih stroškov, izlasti za potepuhe, na dalje so č. g. župnik nas opozarjali na grozečo škodo našim vinogradom po neki listni uši, katera se je deloma že prikazala in nas podučili, kako njeni razvoj zaprečiti, in potem še je g. nadučitelj priporočal bolje in več krmiljskih rastlin sejati in saditi v prosoh živinoreje in kako pre-

denico na deteljšči pokončati. Omenil sem to le povrh, ker se sliši občna želja, da bi pridno delovanje našega društva v tej tihi dolini blagovolilo spretnejše pero objavljati. V 47. šte. „Slov. Gosp.“ 1. l. smo si vabili kupce za naš lanjski vinjski pridelek in danes zadovoljno objavljamo, da smo jih tedaj tudi hitro v obilici dobili, vsaki den smo videli lepo število veselih voznikov, ki so s težko obloženimi vozi se veselo pomikali proti Ptuj. Domači č. g. župnik so po prav lepi ceni pokupili in razposlali svojim znancem in prijateljem v Celje, Celovec, Gradec in drugod nad 40 štrtinov in še zmirom dobivajo več naročil, g. Kaiser v Ptuj je kupil nad 50 štrtinov, za g. Kočevarja v Mariboru se je skupilo nad 50 štrtinjakov. Nek Gradčan je prišel in se ni mogel veselja in zadovoljnosti izraziti, kako srečen je tokrat, da je v ta kraj prišel; rekel je, da je zanaprej vsako leto naš kupec in brez števila drugih prihaja še vedno k nam; kjer je bila bolj potreba za denar, tam se je tudi zvečinoma že vino prodalo po 60 do 80 gld. štrtinjak, vrh tega pa ima naša zup-nija zmiraj še nad 200 štrtinjakov vina na razpolago in sicer najfinejšo robo. Najizvrstnejšo kapljico iz Senčaka še hranimo, vinotržci in vinokupci podžurite se tedaj, kateri še hočete imeti nepokvarjeno izvrstno kapljico, ne vemo ali bomo vam zamogli prihodnjo jesen s tako izvrstno kapljico postreči, nadjamo se pa, da bomo zamogli v prihodnje poročati, da smo slednje po 90 in 100 gld. prodali.

Od sv. Ilja v slov. goricah. Tukajšnji nemčurji hudo rogovilijo v svojem moniterju od 19. t. m. zoper č. g. župnika in gospo Swaty zaradi pretečenih volitev. Ona nista hotela tako plesati, kakor so ti medvedje godli. S tem počenjajem pa sami sebe z blatom ometavajo in pred svetom onečastujejo ter kažejo, da smo jim mi Slovenci kakor gadje ležeči na prsih; kakor se je to pri volitvi videlo, saj niso nobenega Slovenca v I. razredu volili (o tem več prihod-njič). Sram jih bodi! Prišla pa bode ura in dan, ko bodemo St. Ilčani na njih političnem grobu zagrmeli — requiescant in pace!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf popelje se s prevzv. soprogo jutri, t. j. dne 5. mar-cija, na otok Lacroma, da tamkaj okreva od svoje bolezni. Ako mu dene mili zrak, ki je doma na onem otoku, dobro, ostane tamkej nekaj tednov, potem pa se povrne v Laxenburg. Grof Taaffe se je v drž. zboru proti nemškim ultrajcem možato potegnil za svoje ministerstvo ter je odločno izrekel, da minister Pino, katerega so bili dr. Steinwender in dr. prav robato napadli, nima uzroka stopiti iz ministerstva. — Kar se tiče verskih šol, so se bojda po-